Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	2To/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3718010068
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Janík
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2019:3718010068.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému P. W., nar. XX.XX.XXXX v F. W., trvale bytom D. XX, okres F., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina, pre trestný čin zločinu sexuálneho násilia podľa § 200 odsek 1 Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 23. apríla 2019 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. januára 2019 pod sp. zn. 2T/12/2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného P. W. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. januára 2019 pod sp. zn. 2T/12/2018 bol obžalovaný P. W. uznaný za vinného zo spáchania trestných činov spáchaných v jednočinnom súbehu, a to zo zločinu sexuálneho násilia podľa § 200 odsek 1 Tr. zákona, zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona, z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c) Tr. zákona a z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 9.10.2017 okolo 20.15 h. vošiel za P. M. do vchodu č. XX bytového domu č. XXXX na ulici F. v F. a následne aj do výťahu a po tom ako sa ho opýtala, na ktoré poschodie ide a chcela stlačiť príslušné tlačidlo jej neodpovedal, chytil ju zozadu rukou pod krk takým spôsobom, že jej krk zovrel medzi svoj biceps a predlaktie, takto ju vytiahol z výťahu do kúta chodby až pod schody, pričom jej povedal, aby bola kľudná, lebo inak ju zabije a následne si rozopol nohavice a pod vyhrážkami zabitím jej prikázal, aby ho orálne uspokojila, čo zo strachu urobila, pričom počas toho ako ho orálne uspokojovala sa rozplakala, na čo sa jej opätovne vyhrážal zabitím, približne po minúte ju odsunul nabok, zobral jej kabelku, ktorej obsah vysypal na zem, odkiaľ jej z peňaženky zobral bankovku v nominálnej hodnote 5,- €, presne nezistený počet mincí a platobnú kartu vydanú k účtu č. XXXXXXXXXX, vedenému v ČSOB, a.s. Bratislava na meno P. M. a pod vyhrážkami zabitím od nej žiadal, aby mu povedala PIN kód k platobnej karte, čo zo strachu aj urobila, následne jej zobral aj občiansky preukaz s tým, že ak ho ohľadne PIN kódu klame, tak ju nájde a zabije, potom jej prikázal, aby sa vyzliekla a keď si P. M. vyzliekla nohavice aj s nohavičkami na úroveň kolien, chytil ju a stiahol na zem, kde si na ňu ľahol, pričom ležala chrbtom na zemi a obžalovaný P. W. ležal na nej, po čom jej strčil prsty do pošvy a povedal jej aká je krásna a po tom ako začul, že po schodoch bytového domu smerom ku nim niekto kráča, jej prikázal, aby bola ticho, lebo inak ju zabije a následne z miesta činu s odcudzenými peniazmi, platobnou kartou a občianskym preukazom ušiel, čím svojím konaním poškodenej P. M., bytom F., F. XXXX/XX nespôsobil žiadne zranenia a odcudzením finančnej hotovosti jej spôsobil škodu vo výške 5 €.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný P. W. odsúdený podľa § 200 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 5 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr.

zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Na výkon tohto trestu bol obžalovaný podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písm. a), b), d), odsek 4 Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil ochranné ústavné sexuologické a protitoxikomanické liečenie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal v zákonnej lehote odvolanie iba obžalovaný a to proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol doslovne nasledovné:

1. Nedostatočné odôvodnenie rozsudku
Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia C II. ÚS 383/06). Súd prvého stupňa porušil základné práva a slobody obžalovaného, keď opakovane nedostatočne odôvodnil svoj rozsudok, pričom dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnemu skutkovému a právnemu záveru. Zo znenia rozsudku nie je možné ani po zmene predsedu senátu a vyhotovení „nového" rozsudku rekonštruovať ani základné tvrdenia obhajoby (!), pričom absolútne absentuje primeraná argumentácia súdu k hodnoteniu jednotlivých vykonaných dôkazov a k námietkam a argumentácii obhajoby k jednotlivým vykonaným dôkazom, tak ako boli v skutočnosti obhajobou uskutočnené. Na predmetné porušenia poukazujeme bližšie v nižšie uvedených bodoch.
2. Opis páchateľa a rozpor vo výpovediach poškodenej P. M.
Obžalovaný v priebehu konania opakovane poukazoval na skutočnosť, že opis páchateľa, tak ako uskutočnila poškodená v predmetnej trestnej veci v prípravnom konaní dňa 10.10.2017 o 00:15 hod., dňa 10.10.2017 o 17:30 hod., dňa 12.10.2017 o 13:25 hod. a dňa 25.01.2018 o 09:30 hod. nie je možné stotožniť s jeho osobou. Poškodená vo svojich výpovediach uskutočnených bezprostredne po skutku (dňa 10.10.2017 o 00:15 hod., dňa 10.10.2017 o 17:30 hod. a dňa 12.10.2017 o 13:25 hod.), t.j. keď boli pamäťové stopy najvýraznejšie opísala páchateľa tak, že uvidela muža „vo veku 25- 30 rokov, ktorý bol vysoký cca 175cm chudšej postavy. Mal krátke čierne vlasy, snedšiu pokožku, ale nebol to Róm. Či mal nejaké
tetovania alebo jazvy som si nevšimla. To, že mal 175 cm odhadujem preto, lebo ja mám 173 cm. Akej farby si už nepamätám. Tiež si nepamätám, aké mal oblečené nohavice. Oblečenú mal čiernu mikinu s kapucňou a na chrbte mal cez obidve plecia ruksak." /výpoveď poškodenej zo dňa 10.10.2017 o 00:15 hod. je totožná s opisom páchateľa vo výpovediach dňa 10.10.2017 o 17:30 hod. a dňa 12.10.2017 o 13:25 hod./ V tejto súvislosti obžalovaný poukazuje na skutočnosti že on má (a dňa 09.10.2017 mal) hnedé vlasy (t.j. podstatný rozdiel oproti opisu páchateľa!) a bledú pokožku (t.j. podstatný rozdiel oproti opisu páchateľa!). Je absolútne neprípustné, aby sa súd vo svojom rozsudku nevyporiadal s uvedenou podstatnou skutočnosťou. V predmetnej veci absentujú akékoľvek dôkazy proti obžalovanému (okrem nedôveryhodnej výpovede obžalovanej uskutočnenej na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019), pričom súd sa ani na výslovnú žiadosť obžalovaného vo svojom rozsudku nezaoberal opisom páchateľa, tak ako to uskutočnila poškodená na výsluchoch dňa 10.10.2017 o 00:15 hod., dňa 10.10.2017 o 17:30 hod. a dňa 12.10.2017 o 13:25 hod. a konfrontácii výzoru obžalovaného, nevysvetlil absolútny rozpor výzoru páchateľa a obžalovaného, čo je absolútne neprípustné. Ďalší rozpor medzi opisom páchateľa a obžalobným je v popise oblečenia páchateľa. Z výpovedí poškodenej dňa 10.10.2017 o 00:15 hod., dňa 10.10.2017 o 17:30 hod. a dňa 12.10.2017 o 13:25 hod. vyplynulo, že páchateľ mal oblečenú čiernu mikinu s kapucňou a na chrbte mal cez obidve plecia ruksak. Z vykonaného dokazovania je však preukázané, že dňa 09.10.2017 mal obžalovaný oblečené šedé rifle, čierny vlnený sveter (bez kapuce) a čiernu koženkovú bundu (!). Je nepochopiteľné, že súd prvého stupňa odmietol ako hodnoverné svedectvo B. A., ktorá opísala oblečenie obžalovaného v inkriminovaný deň len na základe toho, že nevedela uviesť názov
televíznych programov, ktoré sledovala dňa 09.10.2017, pričom k uvedenej veci opisu oblečenia páchateľa bola vypočutá až dňa 18.01.2018. Vo veci opisu oblečenia páchateľa však poškodená počas prípravného konania významne zmenila svoju výpoveď, keď na výsluchu dňa 25.01.2018 o 09:30 hod. uviedla, že páchateľ mal na sebe tmavú mikinu alebo bundu a tmavé gate (pričom na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 od tejto zmeny opisu oblečenia upustila). Obžalovaný má dôvodné podozrenie, že poškodená zmenila opis oblečenia páchateľa /výsluch dňa 25.01.2018/ až v dôsledku výpovede svedkyne B. A., ktorý sa uskutočnil dňa 18.01.2018, kde svedkyňa opísala oblečenie obžalovaného rozhodný deň 09.10.2017 tak, že obžalovaný mal šedé rifle, čierny vlnený sveter

(bez kapuce) a čiernu koženkovú bundu. Obžalovaný viackrát namietal dôveryhodnosť poškodenej, pričom k vyššie uvedenej zmene opisu oblečenia páchateľa mohlo dôjsť v tej príčinnej súvislosti, že poškodená mala pred svojím výsluchom dňa 25.01.2018 k dispozícii zápisnicu z výsluchu svedkyne B. A. (čo aj uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019), pričom však k uvedenej zápisnici sa mohla dostať až pri záverečnom preštudovaní spisu, nakoľko vo vyšetrovacom spise sa nenachádza záznam o tom, že by do spisu nahliadla v priebehu vyšetrovania. Z uvedeného vyplýva, že poškodená mohla mať k dispozícii zápisnicu o výpovedi svedkyne B. A. zo dňa 18.01.2018, pričom v dôsledku uvedenej výpovede menila opis páchateľa. S uvedenou závažnou problematikou sa prvostupňový súd absolútne nezaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Na základe vyššie uvedenej zmeny výpovede poškodenej a najmä vzhľadom na skutočnosť, že výpovede poškodenej sú v danej veci jedinými dôkazmi proti obžalovanému, obžalovaný opakovane žiadal o doplnenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku z odboru psychológia o osobnosti poškodenej. Súd uvedený návrh na vykonanie dokazovania opätovne zamietol bez náležitého odôvodnenia s tým, že by došlo k ďalšej viktimizácii poškodenej. Obžalovaný je toho názoru, že vzhľadom na neexistenciu iných dôkazov ako výpovedí poškodenej v predmetnej trestnej veci, ktoré si navzájom odporujú, je potrebné objektívne vykonať dokazovanie vyhotovením znaleckého posudku o osobe poškodenej z odboru psychológia, pričom argumentácia o viktimizácii je v danom prípade rozporných výpovedí poškodenej absolútne neodôvodnená a neprimerane poškodzuje práva obžalovaného na obhajobu. Vyhotovenie znaleckého posudku mohlo významne prispieť k záverečnému zhodnoteniu výpovedí poškodenej ako jediných dôkazov. Skutočnosť, že prvostupňový súd bezdôvodne nevykonal navrhované dokazovanie, postupovali v rozpore s princípom kontradiktórnosti trestného konania, čím odňal obžalovanému možnosť obhajovať sa zásadným spôsobom. Obžalovaný ďalej namieta protichodné tvrdenia poškodenej pri opise páchateľa, kde poškodená na jednej strane tvrdí, že mala dostatočne dlhý čas na to, aby si zapamätala tvár páchateľa (výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2018) a jej tvrdením, že odmietla ísť na vyhotovenie identikitu páchateľa do Trenčína, nakoľko by ho nevedela opísať (výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2018). Poškodená pri opise páchateľa neuviedla (napriek jej tvrdeniu, že mala k dispozícii dostatočne dlhý čas a páchateľa si dostatočne určito zapamätala) výrazný atypický účes obžalovaného (ten prvýkrát spomenula až na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 (!). Ďalší podstatný rozdiel medzi páchateľom a obžalovaným je pri popise výšky páchateľa, pričom obžalovaný nakoľko meria 180 cm a páchateľ mal podľa výpovedí poškodenej pričom merať 175 cm, čo mala poškodená vedieť presne, nakoľko tak ako uviedla - ona meria 173 cm. Aj na základe uvedeného nemožno stotožniť páchateľa skutku s obžalovaným. Na základe vyššie uvedených skutočností možno považovať výpovede poškodenej za nedôveryhodné, rozporné a nedostatočné na stotožnenie obžalovaného s páchateľom predmetného skutku. Prvostupňový súd uvedenú argumentáciu obžalovaného ani neuviedol vo svojom rozsudku, čím sa vyhol jej hodnoteniu v odôvodnení rozsudku, ktorým uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a šesť mesiacov! ! ! Obvinený týmto namieta zásadné porušenie jeho práva na obhajobu, ktoré spočíva v zamedzení kontradiktórnosti trestného konania, porušení prezumpcie neviny obvineného a nedôvodnom odňatí práva na doplnenie dokazovania a riadne odôvodnenie rozhodnutia.

3. Nezákonná rekognícia

Obžalovaný namietal zákonnosť vykonania procesného úkonu - rekognície uskutočnenej dňa 11.10.2017, keďže táto neprebehla zákonne. Podľa § 126 ods. 1 Tr. por. „ Ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vvzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať, a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu." Zo zápisnice o vykonaní rekognície dňa 11.10.2017 nevyplýva riadne splnenie zákonných náležitostí kladených na priebeh rekognície, nakoľko poškodená nebola vyzvaná na opísanie páchateľa pred tým, ako pred ňu boli predvedení figuranti a páchateľa pred rekogníciou ani neopísala tak, ako to vyžaduje zákon. Uvedeným nezákonným konaním bol zmarený účel rekognície ako neopakovateľného úkonu, pričom prechádzajúci opis osoby je nutný najmä z hľadiska hodnovernosti výsledkov rekognície (čo je obzvlášť dôležité, nakoľko opis páchateľa a podoba obžalovaného, na ktorého ukázala poškodená v rámci rekognície je absolútne odlišný (!). Nemožno akceptovať argumentáciu prvostupňového súdu, že poškodená opísala páchateľa v predchádzajúcich výsluchoch, nakoľko zákon je v tejto povinnosti jednoznačný a jasný. Taktiež za osoby figurantov boli zvolené osoby, ktoré jednak nezodpovedali popisu páchateľa, ktorý vykonala poškodená na predchádzajúcich výsluchoch a taktiež boli výrazne odlišné vo všeobecných ako aj individuálnych popisných znakoch od obžalovaného, čím sa zmarila podstata rekognície. Je absolútne nedostatočné jednoduché znegovanie uvedeného tvrdenia súdom prvého stupňa bez náležitého odôvodnia. Taktiež skutočnosť, že v priebehu rekognície si jeden z figurantov stojacich pri obvinenom po výmene miesta vybral z vačku nohavíc mobilný telefón vylučuje

zákonnosť uskutočnenej rekognície, nakoľko týmto v podstate došlo z pohľadu poškodenej k vylúčeniu predmetného figuranta, nakoľko obvinený v čase rekognície bol osobou zadržanou a logicky nemohol mať pri sebe mobilný telefón. Uvedená skutočnosť podľa obvineného mala vplyv na konanie poškodenej pri rekognícii. Vo vzťahu k priebehu rekognície dávame do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3709/16, ktorý definoval všeobecne použiteľné zásady pre rekogníciu ako dôkazný prostriedok v trestnom konaní:

• „Při rekognici by měla být poznávána jen jedna osoba, která by se neměla odlišovat od figurantu ani v obecných ani ve specifických (popsaných) znacích,

• Před rekognicí by měla být poznávajíci osoba doložitelně upozorněna, že se pachatel nemusí nacházet mezi předváděnými osobami,

• Je vhodné zvážit, zda by rekognici neměla provádět osoba, která nedisponuje informací o tom, které osoby jsou figuranti a která osoba je poznávaná,

• Po provedení rekognice by měla být poznávající osoba vyslechnuta k tomu, jak si je jistá svými závěry. Je vhodné zvážit, zda by tento výslech neměla provádět osoba, která nedisponuje informací o tom, které osoby jsou figuranti a která osoba je poznávaná,

• Důkazní sílu rekognice podpoří i vyšší počet poznávaných osob (fotografii),

• Důkazní sílu rekognice podpoří i dokumentace jejího průběhu pořízením videozáznamu."

Z priebehu rekognície v predmetnej trestnej veci je zrejmé, že ani jedna z vyššie uvedených všeobecných zásad pre výkon rekognície nebola dodržaná. Taktiež obžalovaný namietal skutočnosť, že zápisnica o rekognícii nie je podpísaná poškodenou na mieste vyhradenom pre podpis zápisnice poškodenou. Z uvedeného je zrejmé, že poškodená nevenovala obsahu zápisnice dostatočnú pozornosť. S uvedenými nedostatkami rekognície sa súd v odôvodnení rozsudku vôbec nevyporiadal, pričom sa len obmedzil na konštatovanie, že žiaden právny predpis neukladá povinnosť zhotovovať z rekognície videozáznam. Na základe uvedeného možno konštatovať, že vzhľadom na nezákonný priebeh rekognície a jej objektívnu nepreskúmateľnosť (chýbajúci preskúmateľný objektívny overiteľný záznam o jej priebehu), je takto získaný dôkaz dôkazom nezákonným a nepoužiteľným v trestnom konaní, t.j. nemôže byt podkladom pre odsúdenie obžalovaného.

4. Nezákonný znalecký posudok

Obžalovaný namietal ako nezákonný dôkaz znalecký posudok o vyšetrení duševného stavu vypracovaný znalcom MUDr. X. O. z dôvodu, že tento v závere znaleckého posudku (časť III. Záver) porušil zásadu prezumpcie neviny obžalovaného, kde v odpovedi na otázku č. 3 a 4 tvrdí, že skutok spáchal obžalovaný (.... U obvineného P. W. nenastala po spáchaní trestného činu žiadna iná (nová) duševná porucha /str . 48 posudku/. Uvedené tvrdenie znalca je absolútne neprijateľné prejudikovanie predmetnej trestnej veci. Na základe uvedeného znalec pri zhotovovaní predmetného znaleckého posudku konal v rozpore zo zákonom a základnými právami obžalovaného, v dôsledku čoho je predmetný znalecký posudok nezákonným dôkazom nepoužiteľným v predmetom trestnom konaní a nemôže byť podkladom pre odsúdenie obžalovaného.

5. Neexistencia dôkazov

Obžalovaný opakovane poukazuje na skutočnosť, že ak by skutok prebiehal tak, ako to uviedla poškodená (opisu priebehu a trvania skutku poškodenou), museli by sa zachovať biologické a daktyloskopické stopy páchateľa. V predmetnej veci boli zaistené viaceré biologické (vrátane bukálnych sterov poškodenej) a daktyloskopické stopy, ktoré však neboli stotožnené s obžalovaným (!). Obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že okrem vzájomne rozporných výpovedí poškodenej a nezákonnej rekognície neexistujú žiadne dôkazy o tom, že by skutok, ktorého spáchanie sa mu kladie za vinu, spáchal. Obžalovaný od počiatku vyhlásil, že je nevinný, pričom je presvedčený, že je trestne stíhaný len pre jeho trestnú minulosť. Obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým mu bol uložený dlhoročný trest odňatia slobody je nedostatočne odôvodnené a presvedčivé, obsahuje jednoduché konštatovania bez ich riadneho odôvodnenia a neobsahuje podstatnú časť argumentácie obžalovaného, pričom poukazuje na argumentáciu ESĽP ..účelom odôvodneného rozhodnutia je dať stranám najavo, že boli vypočuté. Navyše, odôvodnené rozhodnutie dáva stranám možnosť odvolať sa proti rozhodnutiu, ako aj možnosť, aby bolo rozhodnutie preskúmané odvolacím orgánom. Len ak sú vydávané odôvodnené rozhodnutia, môže existovať verejná kontrola výkonu súdnictva." (napr . Suominen v. Fínsko, § 37, 1. júl 2003; Tatishvili v. Rusko, § 58, 22. február 2007). Podobne podľa Ústavného súdu SR „Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. ... Takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny." (III..ÚS 311/07).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je vylúčené, že skutok, ktorého spáchanie sa kladie za vinu obžalovanému spáchal obžalovaný, nakoľko pre takéto konštatovanie súdu prvého stupňa neexistujú dostatočne relevantné, zákonné a nespochybniteľné dôkazy. Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaný žiada Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, aby rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/12/2018 - 544 zo dňa 16.01.2019 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodzuje.

K písomným dôvodom odvolania obžalovaného sa vyjadrila i poškodená P. M., ktorá uviedla doslovne nasledovné:

Páchateľa som pri každom výsluchu opísala dostatočne jasne a presne. Vo svojich výpovediach som uviedla, že dotyčný meral cca 175 až 180 cm . Vzhľadom na skutočnosť,
že obžalovaný naozaj meria 180 cm neviem, ako presnejšie som ešte mala uviesť jeho výšku.
Tak isto odmietam argument, že obvinený má v skutočnosti hnedé vlasy a nie čierne ako som uviedla ja vo svojej výpovedi. Nakoľko mal krátky účes a boky hlavy vyholené, nedalo sa presne určiť odtieň jeho vlasov. Pri opise oblečenia obvineného sa taktiež zhodujem v skutkovej podstate. V každej výpovedi uvádzam, že páchateľ mal čiernu (tmavú) mikinu s kapucňou, ktorú mal zvesenú na pleciach a tmavé gate. Ďalej odmietam považovať výpoveď svedkyne E. A. za dôveryhodnú. Vo svojej výpovedi zo dňa 12.10.2017 uvádza, že sa jej vnuk M. W. vrátil domov okolo 21:00, pričom ju len pozdravil medzi dverami a hneď vybehol po schodoch do svojej izby. Vôbec nespomína, čo mal oblečené, pritom to mohla vedieť, keďže to bolo dosť krátko po čine. Naopak vo svojej výpovedi zo dňa 18.1.2018 už presne vedela, čo mal jej vnuk oblečené, dokonca akej farby. Z vykonaného dokazovania teda nemôže byť jasne preukázané, čo mal obvinený oblečené len na základe výpovede svedkyne A.. Je zjavné, že svojou krivou výpoveďou len chcela pomôcť svojmu vnukovi M. W.. Ďalej by som mohla spochybňovať samotnú výpoveď obžalovaného, kde na súde, ktorý sa konal dňa 16.1.2019 na jednej strane uvádza, že si nepamätá v akých obchodoch sa dňa 9.10. 2017 pohyboval, dokonca si nevedel spomenúť na meno dotyčného, ktorému predal mobilný telefón, ale vie presne uviesť čo mal v ten deň oblečené. Tiež považujem za absolútne neprípustné, aby ma právny zástupca obvineného vinil z nahliadania do spisu. Sú to len jeho ničím nepodložené, vykonštruované teórie. Do spisu som nenahliadala. Svedecká výpoveď E. A., takisto ako aj ostatné svedecké výpovede, mi prišli poštou spolu s prvým rozhodnutím súdu o väzbe obžalovaného. Rekognícia prebehla podľa zákona. Pred rekogníciou som bola riadne poučená. Páchateľa som opoznala hneď a jasne som naňho ukázala. To, že jeden z figurantov mal počas rekognície vytiahnuť mobil z vačku je absolútny výmysel a ďalší chabý pokus právneho zástupcu o zmarenie jasného dôkazu. Figuranti si boli typovo podobní a teda zodpovedali opisu páchateľa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby bolo odvolanie obžalovaného M. W. a jeho právneho zástupcu zamietnuté ako nedôvodné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny a zákonný, pričom súd prvého stupňa sa už v jeho odôvodnení vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami obžalovaného a navrhla, aby odvolací krajský súd rozhodol podľa § 319 Tr. poriadku tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietne.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na písomné dôvody odvolania s tým, že pokiaľ bol obžalovanému uložený trest v napadnutom rozsudku okresného súdu v takej výmere, je potrebné aby bol tento aj náležité odôvodnený, čo však nie je aj napriek tomu, že vec už bola odvolacím súdom jedenkrát zrušená a okresný súd sa nevysporiadal so všetkými odvolacími námietkami, ktoré majú závažný charakter a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. a), písm. c), písm. d) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne ak by odvolací súd dospel k záveru o správnosti záverov súdu prvého stupňa k otázke viny, aby sám rozhodol podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku.

Obžalovaný právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na to, že vec nebola skončená neprimerane dlhú dobu, počas ktorej je vo výkone väzby a preto žiada, aby bola už rozhodnutá odvolacím súdom tak, ako navrhol právom konečného návrhu jeho obhajca. Bol by radšej, keby sa vec súdu prvého stupňa nevracala, čo považuje za menej vhodný postup.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 18. marca 2019, na verejnom zasadnutí dňa 23. apríla 2019, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného P. W. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa už procesne správne aj v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03. júla 2018 pod sp. zn. 2To/67/2018 vykonal na opakovanom hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odseku 10 a 12 Tr. poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel, aj napriek tomu, že obžalovaný P. W. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a zároveň ku skutku uvádzal skutočnosti, ktoré mali potvrdzovať to, že nie je páchateľom žalovaného skutku, o svedeckú výpoveď poškodenej P. M., podporne o výpovede rodičov poškodenej B. M., F. M. st., brata poškodenej F. M. ml., G.. U. L., S. H., P. O., P.. P. W., G.. L. P., Ing. X. S., znalecký posudok č. 209/2017 znalca psychiatra MUDr. X. O., relevantné listinné dôkazy, z nich najmä o zápisnicu o vykonanej rekognícii a obsah telekomunikačných správ SMS medzi poškodenou a jej bratom, kamerový záznam Mestskej polície Púchov, o vierohodnosti ktorých dôkazov nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonnom spôsobe ich zabezpečenia a vykonania. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, v rámci ktorých spochybnil zákonnosť vykonania rekognície páchateľa poškodenou v prípravnom konaní, ani odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia pri jej vykonávaní, ako na ne podrobnejšie obžalovaný poukazoval v dôvodoch odvolania, ktoré by mali preukazovať nezákonnosť vykonania tohto dôkazu. Odvolací súd k tomu uvádza, že z obsahu zápisnice o vykonaní predmetnej rekognície vyplýva nepochybný záver o tom, že poškodená P. M. opoznala obžalovaného ako páchateľa žalovaného skutku a rekognícia pritom bola vykonaná v súlade s Trestným poriadkom, pričom súd prvého stupňa podrobne a presvedčivo v dôvodoch napadnutého rozsudku vyvrátil námietky obžalovaného o nezákonnosti vykonania tohto dôkazu, s čím sa i odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Za nezákonný dôkaz nemožno považovať ani znalecký posudok znalca MUDr. X. O. tak, ako namietal obžalovaný v dôvodoch odvolania iba tým, že znalec konštatoval, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok, čím mal porušiť zásadu prezumpcie jeho neviny. V tomto smere uvedená odvolacia námietka podľa názoru odvolacieho súdu sama osebe nespochybňuje zákonnosť tohto dôkazu ani inak zrozumiteľné a presvedčivé závery tohto vykonaného dôkazu. Aj odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa v tom, že výpovede svedkov, starých rodičov obžalovaného B. A. a U. A. nie sú dôkazmi, ktoré by nielen obžalovaného vyviňovali a potvrdzovali tak jeho obhajobné tvrdenia (alibi), ale tieto neboli ani spôsobilé spochybňovať jeho vinu. V tomto smere prvostupňový súd správne poukázal na rozporuplnú výpoveď starej mamy obžalovaného B. A. a správne vyhodnotil výpovede oboch starých rodičov obžalovaného ako účelové, so snahou pomôcť svojmu obžalovanému vnukovi vyviniť sa zo spáchania žalovaného skutku. Naproti tomu ani odvolací súd, aj napriek odvolacím námietkam obžalovaného nezistil relevantné rozpory vo výpovedi poškodenej P. M. a v tomto smere poukazuje súčasne aj na obsah jej písomného vyjadrenia k dôvodom odvolania obžalovaného. Svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný P. W. spáchal skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na uvedené dôvody dospel k záveru, že súd prvého stupňa preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými a usvedčujúcimi dôkazmi, ktoré dôkazy na seba logický nadväzujú, vzájomne sa podporujú a vytvárajú tak ucelenú reťaz dôkazov, ktorá nepochybne preukazuje to, že sa žalovaný skutok stal tak, ako je popísaný v napadnutom rozsudku a že jeho páchateľom je obžalovaný P. W.. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a odvolací súd ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. Napokon odvolací súd dodáva, že i modus operandi, t. j. spôsob vykonania skutku v napadnutom rozsudku je vo viacerých podstatných okolnostiach podobný tomu, ktorého sa obžalovaný dopustil v predchádzajúcej trestnej veci, za spáchanie ktorého bol právoplatne uznaný vinným v trestnej veci Okresného súdu Považská Bystrica pod sp. zn. 1T/74/2012.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného P. W. zhodne s obžalobným návrhom ako jednočinný súbeh žalovaných všetkých štyroch trestných činov, t. j. zločinu sexuálneho násilia podľa § 200 odsek 1 Tr. zákona, zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona, a prečinov krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c) Tr zákona a neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa tento dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného súdom prvého stupňa, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa odvolací súd stotožnil.

Pochybenie zo strany súdu prvého stupňa nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a výroku o uloženom ochrannom opatrení. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému, bez zohľadnenia iba existujúcich súdom prvého stupňa správne identifikovaných priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Tr. zákona, veta za bodkočiarkou, pri nevyhnutnej aplikácii tohto ustanovenia (opätovné spáchanie zločinu obžalovaným), podľa trestnej sadzby najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty trestného činu, podľa § 200 odsek 1 Tr. zákona (odňatie slobody v základnej zákonnej sadzbe od troch do desať rokov), zvýšenej dolnej hranice o jednu polovicu, t. j. od šesť rokov a šesť mesiacov do desiatich rokov, vo výmere sedem a pol roka, so správnym a zákonným zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona je trestom primeraným a zákonným. Zodpovedá totiž všetkým hľadiskám upraveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd dodáva, že boli splnené zákonné podmienky pre zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, pričom iné, miernejšie či prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani odvolací súd nepokladal za nevyhnutné. Rovnako vecne správne a zákonné je aj obžalovanému uložené ochranné opatrenie podľa § 73 odsek 2 písm. a), písm. b), písm. d), odsek 4 Tr. zákona, keď uloženie tohto ochranného opatrenia obžalovaného má oporu vo vykonanom znaleckom dokazovaní a vzhľadom na charakter ochranného opatrenia ako trestnoprávnej sankcie tým posilňuje účinky účelu trestu v posudzovanom prípade.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania ani vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a o ochrannom opatrení, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného takisto neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného P. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.